

کشور ما از دید موسیقی کشوری بسیار مایه ور است

به گزارش روابط عمومی و امور بین الملل منطقه آزاد چابهار، میرجلال‌الدین کزازی استاد زبان پارسی، ایران را دارای قدمتی کهن در خنیاگری دانست و گفت: در چغامیش تپه‌ای در خوزستان گونه‌ای کاشی پیدا شده است که در آن گروهی سرگرم نواختن هستند آن هم با سازهایی که امروز کاربرد دارد.

میرجلال‌الدین کزازی، استاد زبان فارسی و پژوهشگر موسیقی نواحی، در حاشیه جشنواره موسیقی کمالان درباره اهمیت موسیقی، هنر و زبان بلوچ گفت: مردم بلوچ، مردمانی هستند که کمتر دگرگون یافته‌اند چنان یکی از تیره‌های کهن ایرانی چستی خود را تاکنون پاس داشته‌اند.

وی با بیان اینکه یکی از ناب‌ترین، تیره‌های ایرانی، قوم بلوچ است، گفت: پس در شیوه زندگی، خوراک و پوشاک، زبان و شیوه‌هایی از این دست ایرانی‌تر مانده‌اند و از همین روی شاید بیش از دیگر گونه‌های ایرانی که دگرگونی بیشتری یافته‌اند، لازم است که در پاسداری از این چستی کوشا تر باشند.

او با توضیح اینکه، نمونه‌هایی از زبان بلوچی دیرینگی مردم بلوچ و نژادگی فرهنگی و تاریخی آن‌ها را نشان می‌دهد گفت: در باب موسیقی بلوچ البته که نمی‌توانم پاسخی سنجیده و برهانی داشته باشم و در این باره باید استادان خنیاشناس که با تاریخ خنای ایران آشنا هستند در میان گذاشت.

استاد ادب فارسی ادامه داد: کشور ما از دید موسیقی کشوری است بسیار مایه‌ور. کمابیش تمام تیره‌های کهن ایرانی، دارای خنای بومی هستند. کردها، لرها، مازنی‌ها، گیلکان، بلوچان و تیره‌های دیگر دارای خنایی هستند که بخشی از آن پیشینه فرهنگی و تاریخی‌شان را می‌سازد. برای نمونه گونه‌ای موسیقی در میان کردان، وجود دارد به نام هوره که موسیقی آن از دید ساختار کهن‌ترین خنای ایرانی است.

کزازی گفت: یکی از ویژگی‌های کهن خنیا در ایران، این است که خنیاگر هم سراینده ترانه بوده است هم آهنگساز و هم خواننده و این سه هنر را یک تن باهم به انجام می‌رسانیده است و در هوره کردی هنوز این ویژگی کهن را می‌بینیم.

او بر این نکته تاکید کرد: همچنان بر آنم که ایران تنها سرزمین سپند سرود و سروار و سخن نیست، سرزمین سپند خنیا هم هست و یک گواه بی چند و چون در اینباره این است که در چغامیش، تپه‌ای در خوزستان، گونه‌ای کاشی پیدا شد که بر این کاشی نقشی زده شده بود؛ گروهی هم‌نواز گرم نواختن هستند، آنهم با سازهایی که امروز کاربرد دارد.

